

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE**  
**negentiende kamer**, rechtdoende in strafzaken, heeft in  
 haar openbare terechtzitting van di **03 april 2007**  
 het hiernavolgend **VONNIS** gewezen :

Not.nr. 66.20.1584/98/7

Griffie nr \_\_\_\_\_

**IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:**

1. \_\_\_\_\_ handelaar, geboren  
 te \_\_\_\_\_ op \_\_\_\_\_, wonende te \_\_\_\_\_
2. \_\_\_\_\_ zelfstandige, geboren te \_\_\_\_\_ op \_\_\_\_\_  
 , wonende te \_\_\_\_\_ ;
3. \_\_\_\_\_ , met ondernemingsnummer \_\_\_\_\_ , met  
 maatschappelijke zetel te \_\_\_\_\_ ;
4. \_\_\_\_\_ , met ondernemingsnummer \_\_\_\_\_ met  
 maatschappelijke zetel te \_\_\_\_\_
5. \_\_\_\_\_ , aannemer landbouwwerken, geboren te \_\_\_\_\_  
 op \_\_\_\_\_ , wonende te \_\_\_\_\_

Te

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

- bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 eerste, tweede, derde en laatste lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken

of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,  
 door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

In casu:

A.

1. de eerste, de tweede, de derde, de vierde en de vijfde (als aannemer) op niet nader te bepalen data, in de periode van 7 mei 1998 tot en met 14 mei 1998 (stuk 4 van 66.20.1584/98):  
 het aanbrengen van een asfaltlaag als verharding aan de linkerkant van het gebouw van dienstig als oprit naar achterliggende stapelplaats  
 gelegen woongebied conform het gewestplan van 7 november 1978 (stuk 2, 5 en 6 van 66.20.1584/98)

2. de eerste, de tweede, de derde en de vierde  
 vanaf niet nader te bepalen datum, in de periode van 7 mei 1998 tot en met 14 mei 1998 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot de datum van het bevel tot dagvaarding:  
 26.11.04 de sub A1 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben;

B.

1. de eerste, de tweede, de derde, de vierde en de vijfde (als aannemer) op niet nader te bepalen data, in de periode van 7 mei 1998 tot en met 14 mei 1998 (stuk 4 van 66.20.1584/98)  
 het aanbrengen van een asfaltlaag als verharding dienstig als stapelplaats achter het gebouw van gelegen in gebied voor gemeenschapsvoorziening en openbaar nutsvoorzieningen conform het gewestplan van 7 november 1978 (stuk 2, 5 en 6 van 66.20.1584/98)

2. de eerste, de tweede, de derde en de vierde  
 vanaf niet nader te bepalen datum, in de periode van 7 mei 1998 tot en met 14 mei 1998 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot de datum van het bevel tot dagvaarding:  
 26.11.04 de sub B1 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben;

wat een ernstige inbreuk vormt op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg, meer bepaald het gewestplan goedgekeurd bij Koninklijk besluit van 7 november 1978 met bestemming gemeenschapsvoorziening en openbaar nutsvoorzieningen voor het desbetreffend perceel waarbij bovenvermelde wederrechtelijke werken een inbreuk vormen op artikel 17 6.2. van het Koninklijk besluit van 28 december 1972 (stuk 54 van 66.20.1584/98).

C.

1. de eerste, de tweede, de derde en de vierde  
 op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 1997 tot 31 december 1998 en van 1 januari 2001 tot 31 december 2001

het plaatsen van een afdak, bestaande uit houten balken en plastieken golfplaten over een betonnen vloer (stuk 2 van 66.20.562/98) gelegen in woongebied

2. de eerste, de tweede, de derde en de vierde vanaf niet nader te bepalen datum, in de periode van 1 januari 1997 tot 31 december 1998 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot de datum van het bevel tot dagvaarding: 26.11.04 de sub C1 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben;

wat een ernstige inbreuk vormt op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg, meer bepaald het gewestplan goedgekeurd bij Koninklijk besluit van 7 november 1978 met bestemming gemeenschapsvoorziening en openbaar nutsvoorzieningen voor het desbetreffend perceel waarbij bovenvermelde wederrechtelijke werken een inbreuk vormen op artikel 15 1.0 van het Koninklijk besluit van 28 december 1972 (stuk 37 en 46 van 66.20.562/98).

Met de omstandigheid voor de tenlasteleggingen A1, A2, B1, B2, C1 en C2 dat de eerste, de tweede, de vierde en de vijfde personen zijn die wegens hun beroep of activiteit, onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen, of in huur hebben, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstellen of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden in de zin van artikel 64 3de lid van de bovenvermelde wet van 29 maart 1962 en artikel 66 3de lid van het bovenvermelde decreet, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten tot en met 30 april 2000).

Met de omstandigheid voor de eerste, de tweede, de vierde en de vijfde dat de tenlasteleggingen A1, A2, B1, B2, C1 en C2 gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussen personen optreden bij de uitoefening van hun beroep in de zin van art. 146 laatste lid van het decreet van 18 mei 1999 (feiten vanaf 1 mei 2000).

Met de omstandigheid voor de eerste, de tweede, de derde en de vierde dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1, A2, B1, B2, C1 en C2 de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding.

De verjaring voor de vijfde van de strafvordering tijdig en regelmatig gestuit zijnde binnen de vijf jaar te rekenen van de dag waarop het misdrijf werd gepleegd, met name en onder meer door daden van onderzoek of vervolging, namelijk door de brief van 27 maart 2003 (stuk 31 van 66.20.556/98).

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: groot warenhuis. 55 a 95 ca

wijk en nummer van het kadaster

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

10-02),

(oprichting 1997- met ondernemingsnummer 461.491.356

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de onderhandse akte toelating tot bouwen d.d. 15/10/1990, toelating tot bouwen d.d. 16/06/1993 door notaris

en verbeterde toelating tot bouwen d.d. 17/09/1997 door notaris

### De rechtbank nam kennis van:

- de dagvaarding die rechtsgeldig werd betekend, waarmee de zaak werd aanhangig gemaakt, tevens houdende dagstelling voor de terechtzitting van 11 januari 2005 van de 19<sup>de</sup> kamer;
- de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor te Dendermonde onder de referte , waarmee voldaan werd aan het vereiste van art. 160 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (DORO);
- het tussenvonnis d.d. 11 januari 2005, waarbij mr. werd aangesteld als lasthebber ad hoc over ; de zaak werd in voortzetting gesteld naar de zitting van 26 april 2005;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

### Procedureverloop:

- op de terechtzitting van 26 april 2005 werd de zaak, op verzoek van de verdediging (planologische wijzigingen in het vooruitzicht), uitgesteld naar de zitting van 25 oktober 2005, datum waarop de zaak, gelet op de neergelegde stukken, werd uitgesteld naar de zitting van 21 maart 2006;
- op de terechtzitting van 21 maart 2006 werd de zaak, gelet op een neergelegd stuk (fax d.d. 20 maart 2006), uitgesteld naar de zitting van 21 november 2006;
- op de terechtzitting van 21 november 2006 werd de zaak, gelet op de argumentatie van de verdediging (ruimtelijk uitvoeringsplan in volle opmaak met een gunstige bestemming voor het kwestieuze perceel), uitgesteld naar de zitting van 6 maart 2007, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad genomen.

### De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting d.d. 3 oktober 2006:

het openbaar ministerie, waargenomen door substituuut-procureur des Konings, in zijn middelen en eis:  
 de eerste beklaagde en de tweede beklaagde in hun middelen van verdediging, voorgedragen door hun raadsman mr. advocaat te  
 de derde beklaagde in haar middelen van verdediging voorgedragen door mr. advocaat te optredende in zijn hoedanigheid van voogd ad hoc:  
 de vierde beklaagde in haar middelen van verdediging voorgedragen door mr. advocaat te optredende in haar hoedanigheid van voogd ad hoc;  
 de vijfde beklaagde in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door zijn raadsman mr. advocaat te

### 1. Beknopt overzicht van de feitelijke elementen zoals deze blijken uit het strafdossier

#### 1.1.

Huidig strafdossier omvat twee subdossiers, nl.:

- het dossier met not. nr. DE.66.20.000562/1998 d.d. 24 februari 1998, betreffende

een wederrechtelijk opgetrokken hangar en afdak;  
 • het dossier met not. nr. DE.66.20.001584/1998 d.d. 3 juni 1998, betreffende de aanleg van een asfaltlaag naast en achter het gebouw.

### 1.2.

In het aanvankelijke proces-verbaal met not. nr. DE.66.20.000562/1998 van 24 februari 1998 werd de aard der feiten als volgt beschreven (zie subkaft I):

*"(...) Een hangar, opgetrokken in metalen golfplaten, aangebouwd tegen de achterzijde van de vergunde gebouwen. De hangar is ongeveer 10 meter breed en 10 meter diep (100m ).*

*Een afdak, opgetrokken in houten balken met plasticen golfplaten, over een betonnen vloer. Dit afdak is 22,5 meter lang en 8 meter diep. Ook dit afdak is aangebouwd aan de vergunde gebouwen. (...)"*

Eerste beklaagde, zijnde de zaakvoerder van verklaarde desbetreffend (subkaft I, stuk 4 van het strafdossier): *"(...) U wijst mij op de achteraan opgetrokken hangar. Deze staat op het plan vermeld als af te breken. Tot op heden is dit nog niet gebeurd, maar hij zal in de nabije toekomst afgebroken worden, na goedkeuring van de aanvraag tot uitbreiding. U wijst me tevens op het afdak dat achteraan aangebouwd werd. Dit werd inderdaad gebouwd zonder dat hiervoor een aanvraag werd ingediend. Ook dit afdak zal afgebroken worden na de goedkeuring van de uitbreiding. Ik zal dus voor de hangar of het afdak geen regularisatie aanvragen gezien ik de genoemde goedkeuring binnenkort verwacht..(...)"*

Op 4 juli 2001 verklaarde tweede beklaagde, zijnde de mede-eigenaar en zaakvoerder van de hangar en het afdak te zullen afbreken van zodra de regularisatie wordt toegekend (subkaft I, stuk 23 van het strafdossier).

In een navolgend proces-verbaal d.d. 1 september 2001 werd melding gemaakt van het feit dat tweede beklaagde een studie bureau heeft aangesproken teneinde een wijziging van het BPA te bekomen.

### 1.3.

Op 6 mei 2003 verleende het College van Burgemeester en Schepenen van gelet op de aanvraag van vierde beklaagde de een stedenbouwkundige vergunning voor het slopen van de boogloods, de regularisatie van afdak en het bouwen van afdak (subkaft II, stuk 46 van het strafdossier).

Bij besluit van de Afdeling R.O.H.M. van 27 mei 2003 werd voornoemde vergunning geschorst omdat de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen niet in overeenstemming was met de voorschriften van de verkavelingsvergunning (subkaft II, stuk 47-48 van het strafdossier).

Op 3 juni 2003 werd vervolgens door het College van Burgemeester en Schepenen beslist om de verleende vergunning d.d. 6 mei 2003 in te trekken (subkaft II, stuk 50 van het strafdossier).

### 1.4.

In het aanvankelijke proces-verbaal met not. nr. DE.66.20.001584/1998 van 3 juni 1998 werd de aard der feiten als volgt beschreven (subkaft II):

*"(...) Een asfaltlaag werd recent aangelegd links naast het gebouw van en doet dienst als oprit naar de achterliggende stapelplaats. Het gebouw zelf bestaat uit een winkelruimte met daarnaast opslagplaats. Een asfaltlaag werd recent aangelegd achter het gebouw waardoor een opslagplaats voor materialen werd gecreëerd. Deze nieuwe asfaltlaag, achter het gebouw, sluit aan bij een reeds bestaande verharding, ook gebruikt als stapelplaats. De asfaltlaag achter het gebouw ligt in een zone voor gemeenschapsvoorziening en openbaar nut. De aangebrachte asfaltlaag van de oprit ligt in woonzone. (...)"*

Ter verduidelijk van de situatie werden foto's en een verkavelingsontwerp gevoegd (subkaft II, stuk 5-6 van het strafdossier).

Eerste beklaagde, zijnde de zaakvoerder van verklaarde dat hij aan vijfde beklaagde, het wegenbouwbedrijf opdracht had gegeven om een nieuwe deklaag uit asfalt aan te brengen, vermits de oorspronkelijke laag verdwenen was. Hij vervolgde (subkaft II, stuk 4 van het strafdossier): *"(...) Deze werken werden uitgevoerd begin mei, ik dacht tussen 07.05.98 en 14.05.98. Volgens mij moet er geen vergunning aangevraagd worden omdat een bestaande laag vernieuwd werd. Ik ben niet zinnens een regularisatieaanvraag in te dienen, vermits ik geen bouwvergunning nodig heb voor deze werken.(...)"*

verklaarde desbetreffend (subkaft II, stuk 10 van het strafdossier): *"(...) Ik heb van deze persoon opdracht gekregen aldaar herstellingswerkzaamheden uit te voeren. Gezien de slechte staat van dit wegdek, hebben wij aldaar de nodige afwatering aangebracht, en een nieuwe slijtlaag in asfalt. Ik heb niet nagegaan of dat er een vergunning hiervoor was aangevraagd, de eigenaar is hiervoor verantwoordelijk. (...)"*

In een navolgend proces-verbaal met nummer van 14 juli 1998 stelde politie-inspecteur dat het, in tegenstelling tot hetgeen eerste beklaagde beweerde, wel degelijk een nieuwe laag asfalt betrof (subkaft II, stuk 13 van het strafdossier).

Tijdens een herverhoor bevestigde vijfde beklaagde zijn eerder afgelegde verklaring (subkaft II, stuk 24 van het strafdossier).

### 1.5.

Op 2 september 2003 formuleerde het college van burgemeester en schepenen van twee vorderingen tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat (zie subkaft I, stuk 35-38 en subkaft II, stuk 32-36 van het strafdossier), waarin

- de uitbraak van de asfaltverharding voor het gedeelte gelegen in zone voor openbaar nut en gemeenschapsvoorzieningen;
- de afbraak van de boogloods;
- en de afbraak van het afdak

werd gevorderd.

Tevens werd verzocht om dwangsom op te leggen van 10,00 euro per dag, bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

### 1.6.

Geconfronteerd met deze herstellvorderingen verklaarde tweede beklaagde op 5 december 2003 (subkaft I, stuk 43 van het strafdossier):

*"(...) Wat betreft de boogloods, zijn we reeds volop bezig met de voorbereiding om deze af te breken. Inzake het afdak breng ik u ter kennis dat de houten constructie ongeveer twee jaar geleden getroffen werd door een windhoos waarbij het afdak volledig vernield werd. Er werd dan wel een ander afdak geplaatst. Dit is een heel stuk kleiner, enkel maar tot aan de bouwgrens. Economisch is het noodzakelijk dat de goederen gestockeerd worden op een droge plaats. We zijn dan ook niet van plan dit afdak af te breken, maar te laten regulariseren. Deze regularisatie zal geen negatieve invloed hebben op het ruimtelijke uitvoeringsplan. (...)".*

Aangaande de asfaltering verklaarde tweede beklaagde dat het economisch noodzakelijk is dat de goederen worden gestockeerd op een verharde ondergrond. Hij vervolgde (subkaft II, stuk 41 van het strafdossier): *"(...) We zullen gans dit perceel (asfaltering) laten regulariseren. Deze regularisatie zal geen negatieve invloed hebben op het ruimtelijke uitvoeringsplan. (...)".*

### **1.7.**

In het navolgend proces-verbaal van 3 juni 2004 werd vastgesteld dat de kwestieuze hangar inmiddels werd afgebroken (subkaft I, stuk 45 van het strafdossier).

### **1.8.**

Bij schrijven d.d. 28 januari 2005 sloot de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich aan bij de door het College van Burgemeester en Schepenen geformuleerde herstellvordering (zie aparte kaft).

## **2. Verdere evolutie**

Uit de ter terechtzitting gevoerde debatten en de neergelegde besluiten en stukken blijkt dat het College van Burgemeester en Schepenen op 5 juli 2005 besliste om een studie bureau te gelasten met de opmaak van een Gemeentelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan (GRUP).

Inmiddels stemde de gemeenteraad in met het GRUP. In het Belgisch Staatsblad van 15 januari 2007 werd onder de titel "*RUP 'Lokale handelszone Biezestraat' Bekendmaking openbaar onderzoek*" het openbaar onderzoek aan de bevolking ter kennis gebracht (zie neergelegd stuk).

## **3. De gegrondheid van de strafvordering**

### **3.1. De tenlasteleggingen A1, B1 en C1**

De materiële vaststellingen vervat in het strafdossier zijn terzake klaar en duidelijk:

- het gedeelte van de verharding (asfaltering) dat gelegen is in de zone van openbaar nut en gemeenschapsvoorziening is strijdig met de voorschriften van het gewestplan (subkaft II, stuk 54 van het strafdossier);
- het afdak, volgens het gewestplan gelegen in woonzone, nl. de eerste 50 meter vanaf de straatkant (vermits het werd aangebouwd aan het reeds bestaande gebouw,

valt het binnen de woonzone), is strijdig met de voorwaarden van het gewestplan (subkaft I, stuk 59 van het strafdossier).

De omstandigheid dat de aanmaak van het GRUP (met een gunstige bestemming voor het kwestieuze perceel) zich inmiddels in een vergevorderd stadium bevindt, doet geen afbreuk aan het feit dat de hiervoor beschreven inbreuken werden gepleegd.

In acht genomen de objectieve vaststellingen, de stukken en de verklaringen vervat in het strafdossier, zijn de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1 (in hoofde van de vijf beklaagden), B1 (in hoofde van de vijf beklaagden) en C1 (in hoofde van eerste, tweede, derde en vierde beklaagde) afdoende bewezen.

### **3.2. De tenlasteleggingen A2, B2 en C2 (de instandhoudingsmisdrijven)**

#### **3.2.1.**

Wat betreft de instandhoudingsmisdrijven wierp de verdediging terecht op dat deze in casu niet meer strafbaar zijn.

#### **3.2.2.**

Bij arrest nr. 14/2005 van 19 januari 2005 van het arbitragehof werd als volgt beslist:

*“1. vernietigt in artikel 146, derde lid, van het decreet van het Vlaams Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij artikel 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003, de woorden “voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg (...)”.*

Deze vernietiging heeft tot gevolg dat thans *de strafsanctie niet meer geldt* voor de instandhouding van stedenbouwmisdrijven, voor zover het voorwerp van het misdrijf niet in een *ruimtelijk kwetsbaar gebied* gelegen is, gezien het derde lid van artikel 146 DORO thans luidt: *“De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.”.*

Het staat vast dat de inbreuken niet werden gepleegd in ruimtelijk kwetsbaar gebied, zodat voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A2, B2 en C2 niet langer de strafsanctie geldt.

#### **3.2.3.**

Bij arrest van 13 december 2005 heeft het hof van cassatie (Cass. 13 december 2005, onuitg.) een einde gesteld aan de discussie of het voormelde *niet gelden van de strafsanctie* een strafuitsluitende verschoningsgrond dan wel een opheffing van de strafbaarheid betrof. Het hof stelde dat het een opheffing van het strafbare karakter betreft, met het verval van de strafvordering tot gevolg.

## **4. De straftoemeting**

### **4.1.**

De verschillende feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1 en B1 zijn in hoofde van de vijfde beklaagde de uitvoering van één ongeoorloofd besluit. Zij staan in zodanig verband dat zij als één voortgezette handeling moeten worden beschouwd en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die misdrijven slechts één straf te worden uitgesproken.

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, hun gezinstoestand en hun arbeidssituatie voor zover bekend.

#### 4.2.

De door beklaagden gepleegde feiten vertonen een zekere ernst.

In strijd met de voorschriften van het gewestplan voerden beklaagden een aantal verbouwingsactiviteiten uit.

De rechtbank wijst er op dat beklaagden hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – mogen laten prevaleren en zij voortaan de stedenbouwkundige voorschriften stipt dienen na te leven en zij dus vóór de aanvang van verbouwingswerkzaamheden in het bezit moeten zijn van een rechtsgeldige bouwvergunning.

#### 4.3.

Eerste beklaagde is     jaar en tweede beklaagde is     jaar; zij beschikken allebei nog over een vlekkeloos strafrechtelijk verleden.

Ook derde en vierde beklaagde beschikken nog over een blanco strafregister.

Vijfde beklaagde is     jaar en verkreeg in het verleden reeds de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling wegens een inbreuk op de stedenbouwwetgeving.

#### 4.4.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aansporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

#### 4.5.

Uit het strafdossier is gebleken dat eerste, tweede, derde en vierde beklaagden, geconfronteerd met het wederrechtelijke karakter van de door hen uitgevoerde werken, de nodige stappen hebben ondernomen om deze bouwinbreuk te regulariseren en te verhelpen aan de wederrechtelijke toestand. Inmiddels is het GRUP in de maak.

#### 4.6.

Voorgaande beschouwingen in acht genomen, is de rechtbank van oordeel dat er, in de gegeven omstandigheden, redenen voorhanden zijn om in te gaan op het door de eerste

en tweede beklaagde geformuleerde verzoek strekkende tot het bekomen van de gunstmaatregel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Beide beklaagden voldoen aan de daartoe gestelde wettelijke voorwaarden, vermits zij hun instemming betuigen, zij nog over een quasi blanco strafverleden beschikken, de feiten niet van aard zijnde dat ze gestraft moeten worden met een hoofdstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf en de hen ten laste gelegde feiten bovendien zijn bewezen.

Gezien door de derde en de vierde beklaagde geen opschorting werd gevraagd, gelast de rechtbank ambtshalve bij toepassing van artikel 3, derde lid van de wet van 29 juni 1964 de opschorting van de uitspraak van de veroordeling, zoals hierna bepaald.

Wat betreft vijfde beklaagde acht de rechtbank, gelet op zijn strafverleden, de hierna bepaalde geldboete, volledig met uitstel van tenuitvoerlegging, passend.

## **5. De herstellvordering**

### **5.1.**

Het College van Burgemeester en Schepenen van hierin gevolgd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur heeft, zoals hiervoor al aangegeven, twee herstellvorderingen geformuleerd, gekoppeld aan een dwangsom van 10,00 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

### **5.2.**

De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwending. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten (Cass. 3 juni 2005, [www.cass.be](http://www.cass.be)). Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen. Volgens recente en door deze rechtbank bijgevalen cassatierechtspraak (Cass. 15 juni 2004, [www.cass.be](http://www.cass.be), met conclusie rolnummer zijn de rechtbanken niet bevoegd zijn om de opportuniteit te beoordelen van een gevorderde herstelmaatregel, maar moeten zij de toetsing beperken tot de externe en interne wettigheid en mogen (en moeten) zij dus slechts nagaan of de beslissing in overeenstemming is met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Tot die wettigheidstoetsing behoort het nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening met de verplichting om indien zou blijken dat de beslissing steunt op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de herstellvordering zonder gevolg te laten, zoals hiervoor vermeld. Een beoordeling dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en dat het voordeel dat het herstel zou meebrengen voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen de last die daaruit voortvloeit voor de overtreder houdt geen opportuniteitsbeoordeling in maar kan worden bestempeld als een wettigheidstoetsing.

### **5.3.**

Artikel 9bis DRO voorziet in de oprichting van een Hoge Raad voor Herstelbeleid (hierna afgekort als HRH), waarna de Vlaamse Regering overeenkomstig artikel 9bis,§8 DRO de nadere regels heeft vastgesteld met betrekking tot de werking en de organisatie ervan (Besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004, B.S., 24 mei 2004). Deze raad heeft een adviserende bevoegdheid inzake herstellvorderingen en ambtshalve uitvoering van herstelmaatregelen (artikel 149,§1 en 153 DRO). De HRH werd samengesteld bij Besluit van de Vlaamse Regering van 22 juli 2005 (B.S., 12 augustus 2005) en adviesaanvragen voor een eensluidend advies over de herstellvordering konden slechts op ontvankelijke wijze worden ingeleid vanaf het ogenblik dat, conform artikel 198bis, eerste lid en 9bis,§5 van het DRO, het huishoudelijk reglement - dat door de HRH wordt aangenomen - door de Vlaamse Regering wordt goedgekeurd. Dit laatste is gebeurd per 16 december 2005 (B.S., 13 januari 2006, p.2414-2418), zodat de HRH thans 'operationeel' is.

De rechter kan herstellvorderingen voor bouwinbreuken die dateren van vóór 1 mei 2000 en die nog niet voor eensluidend advies aan de HRH werden voorgelegd, zoals in casu het geval, voorts nog voor advies aan de HRH voorleggen. Gelet op de financiële belangen die inherent zijn aan de huidige zaak en het in de maak zijnde GRUP, acht de rechtbank het, zoals overigens door de verdediging geopperd (zie besluiten), opportuun om voorafgaandelijk bij de HRH dergelijk advies in te winnen, op de wijze zoals hierna bepaald.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

art. 91K.B.28.12.1950 verv.K.B.29.7.92 gew.K.B.23.12.93 gew.K.B.11.12.01(€);(gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162 182 184 189 190 194 **195** 185 ;

W. 5 maart 1952, art. 1; gew. programmawet 24.12.1993, art. 1; gew. art. 36 WVV 7.2.03;(opdec.)

Strafwetboek, art. 2 5 40 50 65 66 ;

Wet van 29 juni 1964, art. 3 en 6; gew.W. 10.2.1994 & W.22.3.99; (opschorting)-

Wet van 29 juni 1964, art. 1, 8 § 1, 9, 14; gew.W. 10.2.1994; (uitstel)-

W.1.8.1985,art. 28,29;gew. W. 24.12.1993,art. 3 & W.22.4.03;K.B.18.12.1986,art.58;gew.K.B.19.12.03;(10fr/€10); gew.K.B.31.10.2005;(€25);

EG verordening nrs.1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 & 31.12.98(€);

art. 2,3,4,6,9 eurowet 78 d.d. 26.6.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

art. 3 eurowet 77 d.d. 30.06.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

### Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

*op tegenspraak;*

STELT vast dat de strafvordering vervallen is voor de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A2, B2 en C2;

VERKLAART eerste beklaagde

derde beklaagde

en vijfde beklaagde

tweede beklaagde

vierde beklaagde

schuldig aan de hen ten

laste gelegde feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1 en B1;

VERKLAART eerste beklaagde

derde beklaagde

beklaagde

onder de tenlastelegging C1;

tweede beklaagde

en vierde

schuldig aan het hen ten laste gelegde feit omschreven

GELAST in hoofde eerste beklaagde

tweede beklaagde

derde beklaagde en vierde beklaagde  
de gewone **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling voor  
een termijn van **drie jaren**;

VEROORDEELT de vijfde beklaagde bij toepassing van artikel 65  
van het Strafwetboek, voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1 en B1  
samen, tot een geldboete van TWEEHONDERDVIJFTIG FRANK, gedeeld door  
40,3399, met 1990 opdecimen verhoogd (= x 200), **1.239,47 euro** bedragende;

VERMITS de tegen vijfde beklaagde uitgesproken straf, te  
ondergaan als hoofdstraf, vijf jaar gevangenisstraf niet te bovengaat en de veroordeelde  
nog geen veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan  
twaalf maanden opgelopen heeft, zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelde  
zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor hij werd gestraft niet meer zal schuldig  
maken; GELAST bijgevolg gedurende een termijn van **drie jaar gewoon UITSTEL**  
van de tenuitvoerlegging van het geheel van de opgelegde geldboete van 250 frank;

ZEGT dat bij toepassing van artikel 14 § 1 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het  
uitstel en de probatie het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een  
nieuw misdrijf gepleegd is, dat veroordeling tot een criminele straf;

**Kosten:** Veroordeelt de vijf beklaagden solidair tot de gerechtskosten deze begroot op:  
**225,49 euro**;

Legt bovendien aan iedere veroordeelde een **vergoeding** op van **€ 25**; -----  
(K.B. 11.12.'01 tot wijz. K.B.23.12.'93 -W. 28.07.'92) -----

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van 25 EURO (K.B. 31.10.05), met  
45 opdecimen verhoogd, **€ 137,5** bedragende, te betalen bij wijze van **bijdrage** tot  
financiering van het **fonds** tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke  
gewelddaden, nl. door de vijfde beklaagde eenmaal deze som;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de  
uitgesproken geldboete zal kunnen **vervangen** worden door een gevangenisstraf van  
**75 dagen**;

==

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan;

(art. 4 Wet houdende de voorafgaande titel v.h. Wetboek van Strafvordering, gew. bij art. 2 Wet  
13.04.2005 (B.S. 3.5.05);

==

#### Wat betreft de herstellvordering

Beslist dat de ingediende herstellvorderingen worden voorgelegd voor eensluidend  
advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, zoals bedoeld in artikel 198bis,  
tweede lid van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke  
ordening.

Beveelt dat daartoe, zoals voorzien in artikel 28 en 29,§1 van het huishoudelijk regle-  
ment van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, goedgekeurd door de Vlaamse Reger-  
ing op 16 december 2005, de vereiste stukken en gegevens aan de Hoge Raad voor het  
Herstelbeleid door middel van aangetekend schrijven zullen worden overgemaakt,  
zijnde minstens:

- (1) een eensluidend verklaard afschrift van deze uitspraak, waarbij met toepassing van artikel 198bis, tweede lid van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de Hoge Raad voor het Herstelbeleid wordt geadieerd;
- (2) een eensluidend verkaart afschrift van het strafdossier, omvattende o.a. de door het College van Burgemeester en Schepenen van geformuleerde herstellvorderingen d.d. 2 september 2003 (zie subkaft I, stuk 35-38 en subkaft II, stuk 32-36 van het strafdossier), gevolgd door de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur (zie het schrijven d.d. 28 januari 2005 - aparte kافت);

Bepaalt dat deze adviesaanvraag zal worden overgemaakt aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid op het volgend adres:

*Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap*  
*Phoenixgebouw*  
*Koning Albert II-laan 19 bus 14*  
*1210 BRUSSEL*  
*Telefoon: 02/5531793*  
*Fax: 02/5531794*  
*e-mail: info@hrh.vlaanderen.be*

Bepaalt dat de griffier daartoe het nodige zal doen op verzoek van de meest gerede partij.

Stelt de zaak uit op onbepaalde datum.

*Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----*

*--- di 03 april 2007 ---*

*Aanwezig: -----*

oudst aanwezig rechter, wn. voorzitter der 19° kamer bij  
 wettige verhindering van de ondervoorzitter;

rechter;

plaatsvervangend rechter, aangewezen bij bevelschrift d.d.  
 03.04.2007 van de heer Voorzitter dezer Rechtbank om dhr. onder-  
 voorzitter, op het ogenblik van de uitspraak te vervangen, deze laatste wettig  
 verhinderd zijnde de uitspraak bij te wonen van onderhavig vonnis waarover  
 hij heeft beraadslaagd (art.779 Ger.Wb.);

substituut Procureur des Konings;  
 griffier;